

Вечір відпочинку «Андріївські вечорниці».
Вихователі: Чумак Ольга Миколаївна та Сенчук Ніна Оверківна

Андріївські вечорниці

1-й ведучий.

Добрий вечір, милі люди,
Хай вам щастя-доля буде,
Не на день і не на рік,
А на довгий-довгий вік.

2-й ведучий.

Починаємо наше свято,
Тож давайте будемо веселитись і співати
Та Андрія Первозваного прославляти.

1-й ведучий.

Гей, на наших вечорницях,

Хто сумний - розвеселиться!
Співи, танці, небилиці,
Гарні будуть вечорниці. (Ведучі виходять)

1-й хлопець. Ой, аби не взяв ноги під руки, то був би не втік.

2-й хлопець. Еге ж, а я свої аби не взяв на плечі, то собака була б полатала штани.

3-й хлопець. Що це ви хлопці захекалися, наче за вами сто вовків гналося?

1-й хлопець. Та ми ось із Юрком розібрали тин у Романа Палія. Жодного кілка вранці не знайде. Це йому за те, що не пускає Галю на вулицю.

2-й хлопець. А він почув, ну і спушив свого Бровка. (сміються)

3-й хлопець. А ми зі Степаном ворота Івана Пісного вкинули в ставок.

1-й хлопець. А я бачив, як хлопці викотили комусь на хату воза і регочуть, аж за поли беруться.

2-й хлопець. А ми з Миколою сусідові копицю сіна розкидали. Ото буде, як він лаятиметься...

3-й хлопець. Знатиме, як гульню біля себе на вигоні розгонити.

1-й хлопець. Побешкетували добряче - треба й честь знать.

2-й хлопець. А тепер куди гайнемо?

3-й хлопець. Як куди? До Уляни подивитися, як мати лають що за дурного Стецька заміж не хоче

йти.

1-й хлопець. Гайда подивимось. Та на вечорниці не запізнюйтеся калиту будемо кусати. (Хлопці виходять)

(Відкривається світлиця, господиня порається біля печі)

Господиня. Де ж це ті дівчата, вже й стемніло, а їх немає. Вже й вечерея готова. Не та молодь тепер. От ми було дівували... Як зачужеш було вечорниці, то аж тини тріщать. Зранку ще біжимо, готуємося, бо ж хлопці прийдуть. А тепер... От чекають, доки ніч

настане. Сяду спочину хоч.

(Заходить Уляна)

Уляна. Здорові мамо були, з калитою будьте здорові.

Мати. Спасибі, будь і ти здорова. Де то ти так довго ходиш? Поки я упоралась дивлюсь вже

тебе і нема.

Уляна. Ходила мамо на базар та купила дещо. На ті гроші, що по п'ятницям заробляла, та відкладала, зібравши купила хустку. Бач яку. Велику та модну з квітками; тепер усюди такі на міщанках.

Мати. А се добре зробила, що купила хустку. У вечері жди старостів, казали прийдуть.

Уляна. Які там старости? Від кого б то?

Мати. Чи знаєш із-за Харкова Павла Кондзюбу, що чумакує? Він колись до нас заходив з монастиря на

Спаса.

Уляна. От за того старого, лисого?

Мати. Тю, дурна за Стецька його сина коли знаєш.

Уляна. За того божевільного? Се ще краще. Та він мамо зовсім дурний.

Мати. Дурний так багатий.

Уляна. Цур його з його багатством, коли в нього глузду нема.

Мати. Глузду нема, так багатий.

Уляна. Як по нашій вулиці йде, то малі діти з нього сміються.

Мати. Нехай сміються, а він собі багатий.

Уляна. Се вже побила лиха година та нещаслива, коли за такого йти, неначе всі люди повимирали.

Мати. Та кажу тобі, що багатий. Скільки пар волів, чи усякої худоби. У нього будеш у золоті ходити; а помре старий, так усьому добру будеш господиня. Нема на світі лучшего щастя, як з дурнем жити. Він тебе не б'є, не вередує, а коли і налає так тільки крикни на нього, так і замовкне.

Уляна. Та вже мамо, що хочете кажіть, а я за того дурня, за того бецмана не піду та й не піду.

Мати. Нічого вередувати. За такого багатого не підеш, та кого ще тобі треба.

(Заходить Стецько)

Стецько. Ну й патлата. Та чого ви їй у пику дивитесь, за патли та в потилицю. А що у вас варили?

Уляна. Нічого.

Стецько. Ну-ну а тепер, що? Батько казав розпитай її обо всім. А чорт її знає об чім її розпитувати, я усе позабував.

Уляна. То піди в батька, та й запитай. Коли позабувалося.

Стецько. Та він бо добре казав не йди від неї поки обо всім не розпитаєш.

Уляна. Ніючим нам домовлятися.

Стецько. Як ніюбчим, коли ти вже за мене йдеш.

Уляна. Ні голубчику, цього ніколи не буде.

Стецько. А чом не буде?

Уляна. Тим що я за тебе не піду.

Стецько. А чом не підеш?

Уляна. Тим що не хочу.

Стецько. Та чому не хочеш?

Уляна. А не хочу тим що не хочу.

Стецько. Ну а тепер твоя правда, а батько казав що ти підеш.

Уляна. Не піду!

Стецько. Ну а батько казав не потурай її. Поженихайся та пісеньки заспівай, то вона й піде.

Уляна. Та давай я тобі заспіваю.

В мене думка не така, що б пішла я за Стецька

Стецько стидкий, Стецько бридкий,

Цур тобі невяжися, пек тобі відчепися,

Божевільний.

А чи гарна пісенька моя?

Стецько. Погана. Який тебе нечистий такої навчив.

Уляна. Та я тобі співаю і кажу, що не люблю тебе і не піду за тебе. Шукай собі другої дівчини.

Стецько. Та де їх урогової матері знайдеш. Вже я раз ходив з старостами. Ходили по усьому за-Харкові і усю Заїківку і Москалівку виходили де хоч поганенька дівка була усюди заходили та ні одна не йде, як затялись.

Уляна. Чом же вони за такого парубка та не ідуть.

Стецько. Кажуть, що дурний. Се вже мода стала така, що усе за розумних ходять. Від сього і люди на світі переведуться за дурних не ідуть, а розумних нігде узяти. От усі люди і переведуться.

Уляна. (бере гарбуза дає Стецьку і випихає з хати).
(співають дівчата і заходять в хату)

1-дівчина. Добрий вечір пані-матко.

2-дівчина. Чули, що у вашій хаті сьогодні вечорниці.

Господиня. Добрий вечір дівчата. Заходьте. Моя хата завжди рада гостям сідайте.

3-дівчина. Ой, дівчата давайте скоріше готувати вечерю, бо хлопці надійдуть.

Господиня. Та на вас і чекаю цокотухи, давно вже все готове, от лишень де ваші хлопці.

1-дівчина. А ми самі почнемо вечорниці. Нехай їх заavidки беруть.

2-дівчина. Дівчата та ось ми калиту спекли. Давайте повісимо доки хлопці прийдуть.

3-дівчина. Давайте. Тільки як найшвидше, хай поскачуть, а ми їх сажею почастуємо (дівчата вішають калиту)

(співають хлопці за дверима „їхав козак містом“)

1-дівчина. Ой, дівчата це хлопці напевно.

1-хлопець. Агов, дівчата до хати пустіть бо з дороги збився.

1-дівчина. Гарненько попросіть.

2- дівчина. Кого там принесло, хто такий.

3-дівчина. Не впустимо в хату, бо дуже вас багато.

2-хлопець. Пустіть ліпше, а то буде гірше.

1-дівчина. Як візьмемо рогатини поламаєм ваші спини.

3-хлопець. Дівчатоньки, голубятоньки та ми не прийшли сваритися а миритися, гостинців принесли.

2-дівчина. Та заходьте вже чого ж.

1-хлопець. Дорий вечір в вашій хаті. З Андрієм будьте здорові дівчата і ви пані-матко.

Господиня. Будьте й ви здорові. Ну що ж хлопці сідайте в нашій хаті.

2-хлопець. А чого це сумно в вас дівчата, давайте заспіваємо разом.

(пісня „Ти ж мене підманула“)

3-хлопець. А от які з вас господині чи вмієте ви біля печі ходоти та їсти варити. *1-дівчина.* Та вже й наварили вареників ось яких.

1-хлопець. Та ще б скоштувати цих вареників, може їх собака їсти не захоче.

2-дівчина. Почекайте, ось заробите тоді скоштуєте.

Господиня. Переконалися хлопці, що наші дівчата все вміють. А тепер покажіть на, що і ви здатні. Хлопці здавна на вечорницях розказували смішні історії, а чи ви вмієте розсмішити і розвеселити дівчат?

(уривок з „Кайдашевої сім'ї" про Карпа і Лавріна як вибирали собі дівчат)

3-дівчина. А, що хлопці наші заробили вареників?

Дівчата. Заробили, заробили.

1-дівчина. То давайте заспіваємо гуртом.

(пісня „Вареники“)

2-дівчина. А тепер ми побачимо, які наші хлопці спритні, а ну ж бо хто хоче калиту вкусити.

3-дівчина. Та не забувайте хто не вкусить писатимуть квачем.

(хлопці по черзі кусають калиту)

1-дівчина. Ой, дівчата сьогодні ворожать давайте і ми погадаємо на долю.

1-хлопець. А ми теж хочемо знати свою долю.

2-дівчина. Що ж іди дізнаєшся чи будеш щасливим.

3-дівчина. Якщо дістанеш перстень з тарілки з водою і носа не вмочиш ,то знай дівчина твоя буде, а якщо ні то дивись щоб у тебе її не вкрали.

(хлопець дістає перстень)

2-хлопець. Ану ж дівчата побачимо котра з вас найспритніша до тієї сватів засилатиму.

(дівчата кусають бублики і гадають на стрічках та на чоботах)

1-хлопець. Дівчата, а де ж ваші вареники, коли ми їх будемо їсти.

1-дівчина. Зараз оціните, які ми господині.

(роздаються вареники на зал під пісню „Вареники“)

1-хлопець. Що ж пора і честь знати. Спасибі вам пані-матко за вечорниці.

Господиня. Спасибі вам хлопці та дівчата.

3-хлопець. Вибачте, коли що не так. А на цім добрім слові бувайте здорові.

